

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XIX, бр. 15 (1770)

В. Търново, събота, 2 февруари 1963 г.

Цена 2 стотинки

НА НЕОТСТЪПНА БОРБА С ТРУДНОСТИТЕ!

С ГОЛЯМА ЗАГРИЖЕНОСТ

Падналите обилни снеговалежи поставиха животновъдството пред най-голяма опасност. На много места снабдяването с фураж е затруднено. Това въвежда кооператорите и ръководителите на ТКЗС „Н. И. Вапцаров“ в с. Долна Липница.

По решение на управителния съвет се вземат енергични мерки за най-икономично изразходване на всеки грам фураж. Председателят на ТКЗС Йордан Спирidonov, заедно с партийните секретари, отдели най-много време за обиколка из фермите, беседва с животновъдите. Прави се всичко възможно поместенията да са добре затоплени, а животните нахранени. Животновъдите полагат големи усилия за разумно изразходване на фуражите, с оглед те да стигнат до края на зимата.

Павел Стефанов

САМО ОБЕКТИВНИ ЛИ СА ТРУДНОСТИТЕ?

Само от парникови салати, краставици и шипки тази година в касата на ТКЗС — Джулюница се предвижда да попълнят 110 000 лева. За изпълнението на тази задача още от есента започнаха кооператорите-градинари. И резултатът не беше лош. Разсадът се развиваше добре в над 350 парника. Само след месец оттука щяха да се получат и първите приходи от салатата.

Но, ако от първия сняг нямаше никакви увреждания, то последната дебела снежна покривка измени положението. 80 на сто от салатата е изгнила. Така е със зелето. Голяма част от шипките, пипера. Само едно-две звена още се държат. Ако обаче времето продължи така, почти целият разсад ще пропадне.

Но само обективни ли са причините? Не. Има и субективни причини. Когато човек обходи парниковите отделения, ще види, че и на третия ден след спирането на снеговалежа има неразпирани парници, че не навсякъде под рамките се оставя луфт, че на по-проветрени парници зеленят разсад е по-весел.

Ще се чуят различни мнения за разпирване на снега от рамките, като това, „че на тая зима и маговник да е човек пак няма да успее“ — погрешни, неправилни мнения, равностойни на примиренчество и капитултанство. Човек неведнаж е доказвал, че може да побеждава

природата. Тук-там, ако тя надделее, той може да компенсира или да навакса. В Джулюница от това не са се отказали, но и не правят всичко. Показателно в това отношение е, че още не е наредено да се разкрийт от снега всички парници, а сега опасността от запарване е най-голяма.

За всичко това има и една друга не малка причина. Парниците на двете зеленчукови бригади в Джулюница са пръснати по зена на 10 отделни места и то доста отдалечени едно от друго. Поради това е нужен цял ден, за да се обходят. Така се намалява възможността за контрол и действено ръководство. Разделят се и силите. По този въпрос трябва да се помисли. Нужна е по-голяма оперативност, трябва и помощ, а не да се оставя работата в парниците да се оправя само от десетина души по зена, които всъщност повече са заети с плетенето на розетки.

Има какво да се спаси от шипките, пипера и зелето. Разбира се, на мястото на загубеното ще се засее ново семе, но сега задачата е да се спаси онова, което още не е загинало. Защото засяването ден по-късно означава късно производство и по-малки парични доходи.

Ил. МОНОВ

ПО-СИЛНИ ОТ СТУДА

През януарските зими дни на ул. „Панайот Ципкев“ — Г. Ореховица в дърводелската работилница на Промкомбината започна сражение. Бойци на което бяха работниците от бригадата на Георги Златев. На тях беше възложена задачата да направят 16 000 парникови рамки, необходими за ранното зеленчуково производство.

И упоритите дърводелци се залявиха да изпълнят успешно

тази задача. Сутрин разрихаха затрупания от снега материал и бързо го прекарваха през монтира на открито циркуляр.

На него неотстъпно разкриваха диските двамата младежи Любомир Кънев и Никола Христов. Те не се уплашиха от острия вятър, който бурулеше лицата им, защото знаеха, че от тях зависи работата на оста-

налите двадесет работника.

Не беше леко и на другите, които бяха на закрито. С премръзнали ръце рендосваха, шпонтеха и коваха рамките. Няколко по-слабоволени работници напуснаха, защото не можаха да издържат на студа при грундирането навън.

Но 64-годишният Никола Станев и неговият другар Георги Йорданов останаха. Разтворът от син камък и безир често замръзваше, но те не отстъпваха.

Упоритият труд на дърводелците донесе 8200 готови рамки. Тези упорити хора обещаха вместо до края на февруари, както е по плана; още до 15 да завършат изработката на всичките 16 000 рамки.

Николай Божков

от Обществения редакция на в. „Борба“ — Горна Оряховица

В неделния трудов ден за почистване на В. Търново от заснежаването се отзоваха с готовност над 4000 трудещи се, подпомогнати активно от автотранспортните средства в града.

Снимки: Г. Мусински

ЗНАМЕНАТЕЛНО ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ

Историята винаги поднася неумолимия урок на своя летопис пред съвременниците. Историята пазя спомен за погрешните стъпки на правителствата на различни страни и чрез тях предупреждава. Човечество, вслушай се! Кръвта и съзвнате не са засъхнали още, а майките още жалеят своите чедра и хиляди рани, покрити от давна с нежна кожа все още болят и болят. Човечество, вслушай се в урока на историята, записан на последна страница с най-тъмни букви — „Втора световна война“.

Преди двадесет години в продължение на двесте дни до стени на града, станал герой още в Гражданската война, се решаваше ходът на Великата отечествена война, решаваше се съдбата на цялото човечество. Разгромът на хитлеристките пълчища при Волгоград, великата победа, удържана от съветските войни, от целия съветски народ, стана изходен пункт за освобождаването от фашистко иго не само на вероломно нападналата съветска земя, но и за много страни на Европа, за нашата родна България и за самия германски народ.

Волгоград днес расте и цъфти. Но кой не се възнува при спомена за него? Войни и граждани, превърнали го в непрстъпна крепост, умираха, но не предаваха нито улица, нито дом, нито даже и камък от него в ръцете на врага. Жестоките боеве се водиха по земя, въздух и вода. Сражаваният се град най-точно би могъл да се сравнява с огнедишащ вулкан.

И при всичко това, в онези дни, Волгоград продължаваше своя трудов живот. От вратите на тракторния завод със сигурен ход излизаха ремонтираните танкове; макар и със 130 попадения на снаряди в тялото на електростанцията, тя не преустанови своята нормална работа.

Това не е само смайващ разказ за героизма на съветските хора, но неумолим факт, говорещ за жизнеспособността на социалистическия строй. Градът-герой устоя на натиска на многочислените хитлеристки дивизии. В това време Централният комитет на Партията и Върховното командване разработиха план за обкръжението и разгрома им. Цялата страна работеше за победата при Волга. Частта на възмездното приближаваше. Целият стоманен юмрук на огромната съветска земя, направляван умело от Коммунистическата партия, се стовари върху хитлеристките пълчища с такава сила, че те не можаха повече да стъпят на краката си до самия Берлин, до мястото на своята гибел.

И днес, в похода към комунизма, съветските народи бележат не един подвиг в областта на строителството, науката и прогреса, достойни да се нареждат до великия боев подвиг на бреговете на Волга.

Разумните хора от цялото земно кълбо с тих поклон свеждат глава пред този град, сияещ с величното на град-герой. Но разумните хора и гневно свиват юмрук и заявяват, че не искат техните градове да бъдат пепелища, земята, където са се родили, да бъде премесяна с куршуми, и телата им да се покриват с раните от една още по-ужасна термоядрена война. Хората по земята са щастливи, че благодарение на намесата на могъщия Съветски съюз тях не е предостановена с разрешаването по мирен път на кризата в Караибско море.

Разумните хора искат мир, а малкото неразумни искат да им се припомни урокът на историята от великата битка при Волгоград и Втората световна война.

Земя, вслушай се! Гласът за мир надделява. За мир е този героичен народ, който не един път е превърнал коледното на историята, който достига вече с ръце до звездите и който пазя своя стоманен юмрук — много по-силен, много по-здрав от всеки друг път, за да осмисля и най-неразумните.

По героичната Волгоградска земя

Ние добре помним този град на Волга. В призрачната светлина на ракетите и експлозиите той напомняше древни руини. Камени блокове, железни нокти на извити арматури, ями... По обгорелите стени скръца покривната ламарина.

Врагът нахлу към Волга. Изминаха 20 години. В ясен мразовит ден ние прелетяхме във Волгоград. Чисто синьо небе се простираше над града. Ние вървахме по неговите улици и площади, спускахме се към брега на замръзналата Волга и всичко ни беше и познато и в същото време неумолимо ново.

Сто централният площад. Преди 20 години тук стана митингът, посветен на великата победа, влязла в историята. Оркестър разнасяше по площада звуците на маршове. Развълнувано звучаха думите на защитниците на града, поразили целия свят със своята устойчивост и мъжество. Заедно с героите-бойци ние слушахме пълната с оптимизъм и увереност в окончателния разгром над

хитлеристите реч на члена на Военния съвет на фронта Никита Сергеевич Хрущов.

На няколко места на врага се отдаде да достигне до Волга, — каза другарят Хрущов, — но от неяс пътът за фашистите беше към гроба.

Заклучителните слова на Никита Сергеевич с призова да се усъвършенства бойното майсторство, да се умножат убо... по фашизма бяха посрещани с мощно избухнало „ура!“

Ето този площад, обгърнат тогава от пълни развалини, сега се издига като архитектурен ансамбъл от верища площади: гаров площад, площад на народните демонстрации, площад на нападните бойци... 26-метров обелиск над братските могили, алеята на героите с паркана Победата... Градът, станал символ на воинската слава, сега с целия си облик утвърждава идеите на мира. Извещава възхищение проспекта „Ленин“ с многоетажните красиви домове, с подредените витрини на магазините, с широките

булеварди и многобройните малки градинки... Мамаева могила. От нейния връх пред очите се открива панорамата на целия Волгоград. Тук идват и си отиват много хора. Това е мястото на най-жестоките боеве. Тук се издига величествен възпоменателен комплекс в памет на историческата битка.

Трудно е да се ориентираш в града след 20 години раздяла с него. Във Волгоград тези трудности са особени. Тогава, в четиридесет и трета, в него нямаше райони, улици и площади. Имаше стопанства. „Стопанството на Родимцев“, „Стопанството на Любимов“, „Стопанството на Солоуб“. Ние потърсихме селището Ринков, където се водеха ожесточени тежки боеве. Там групата на полковник Горохов около месец и половина задръжаше се държи на трудните позиции при реката.

Ние не намерихме знаменитото селище. На това място, където беше то, сега видяха на чалото си 5-километров изловирна стена за най-голямата

ПРОМИШЛЕНОСТТА ИЗПЪЛНИ ПЛАНА ЗА ЯНУАРИ

Колективите на промишлените предприятия в окръга преодоляха големите трудности на необичайната зима в снабдяването на фабриките със суровини и енергия и отчетоха изпълнение на януарския план по оперативни данни, 105 на сто.

Благодарение на пълното използване капацитета на машините в основните предприятия, за първия месец от годината в окръга е произведена саръхланова продукция за 350 000 лева.

На челно място в общия стремеж за преизпълнение на производствените планове са колективите на ДКК „Република“ — Свищов, ДИП „В. Мавриков“ — В. Търново, Бонбонната фабрика при ДЗЗ — Горна Оряховица и други.

ГЕРОИЧНО ВСЕКИДНЕВИЕ В ТКЗС

Често търсим героичното, а то понякога става пред нашите очи без да го забележим.

На 31 януари се наложи да се кара слама за кравефермата в ТКЗС — с. Ресен от местността „Никопската мера“. Каруарите Радослав Динилев, Кирил Калбанов, Стефан Плевески, Марин Банзаров и Петър Георгиев, пренебрегвайки студа, дълбокия сняг и многото трудности, запрегнаха каруците и ето вече трети ден прекарват слама. Случваше се понякога да затъват някъде, да премръзват ръцете, но, когато всички са единни, пречките се преодоляват полесно.

Вчера лозарите Еню Миновски, Крум Цаневски, Симеон Попов и Ангел Тончев извозиха по пет каруци обсорни тор и спасиха от измръзване 220 000 облагородени лозички.

Вече цял месец кооператорите от втора бригада Димитър Витанов, Йордан Гушев, Петър Пенов, Петко Николов и Илия Захариев трошат царевича за изхранване на животните.

Трудни, много трудни са дните и за шофьорите от кооператива. Преди няколко дни в снежните виелици те докараха и разтовариха 7 камиона със захар от Държавни захари заводи — Горна Оряховица. Шофьорът Димитър Андреев с кола 15—30 често се вижда да кръстосва от Ресен до Павликени. Той прекарва фуражни смески, а Ангел Раданов превозва въглища, кубчета за зеленчуковите градини и други.

Всички шофьори за три дни разтовариха 190 тона цимент за нуждите на Вибробетонния цех.

Кооператорите продължават неспирно своята работа.

Георги МУНДОВ
от Обществения редакция на в. „Борба“ в с. Ресен

НОВА ТЕЛЕФОННА АПАРАТУРА

По въпросите за разработката на част от необходимата апаратура за автоматизиране на междуградските телефонни съобщения се занимава колектив специалисти от Научно-изследователския институт по съобщенията и по електропромишлеността, както и базата за техническо развитие на Слаботоквоия завод — София.

Под авторството на инженерите Петър Тодоров, Кирил Киряков, Илия Стоев и Борис Новчев — научни сътрудници от посочените институти вече е завършена заводската разработка на първата апаратура.

Лабораторният модел на устройството за полуавтоматична и директна напълно автоматична междуградска телефонна връзка е монтиран в телефонните станции София и В. Търново. От вчера на пробна експлоатация са пуснати четири телефонни канали между София и В. Търново.

С новата апаратура телефонистките от София избират направо автоматичните телефонни постове на В. Търново и района без посредничеството на търновските телефонистки. Новата апаратура има спретнат

вид и по най-икономичен начин в нея са постигнати всички международни изисквания и технически норми. След пробния период в скоро време апаратурата ще бъде предадена за серийно производство от Слаботоквоия завод — София.

Г. Геранлиев

Нашият път от града нататък се простират през степи, урваци и долици в междуречията на Волга и Дн — по местата, където беше осъществено обкръжението на най-голямата вражеска групировка.

Много вода изтече от онова време във Волга покрай тези земи. Много се измени. Даже природата стана друга. Стокилометров плавателен канал с големи водохранилища на по-полията, смекчи климата. По всички страни на степта

ВЗЕМАТ СЕ ПРЕДПАЗНИ МЕРКИ ОТ НАВОДНЕНИЕ

От вчера температурата се повиши чувствително. Това предизвика ускорено топене на снежната покривка. Имайки предвид, че бързото размразяване и стопяване на снеговите може да предизвика наводнение в някои райони на окръга, Окръжният народен съвет, по указание на Министерския съвет, създаде комисия, натоварена да вземе бързи предпазни мерки против евентуалната опасност от наводнения.

В комисията, под председателството на заместник-председателя на изпълкома на Окръжния народен съвет инж. Ат. Атанасов, са включени представители на „Водпроект“, „Водно стопанство“, ЖП Управление, Окръжно пътно управление, органите на МНО, МВР и масовите организации.

Пред „Водстрой“ и „Водно стопанство“ е поставена задачата да се осъществят бързо укрепителни мероприятия по дигите на корекциите на реките и да се предпази водното строителство от разрушаване. В момента се изчислява какво количество вода ще влезе във всеки малък язовир, с оглед да не осоводи тази, която е над неговия капацитет. Вече се привлекат в извършване преливниците и изпускателите.

Окръжното пътно управление укрепва мостовите и се подготвя за отстраняване на евентуално задръстване от ледени блокове. В мобилизационно състояние са всички машинисти на булдозери и скрепери, които са разпределени по конкретни обекти, застрашени от наводнение.

Комисията е в непрекъсната връзка с органите на хидромелиоративната служба, които проучват какви количества водна маса ще се събере във водосборните басейни и следи постоянно нивото на водите по протежение на цялото поречище.

Подделенията на Народната армия са приведени в готовност за борба с евентуални наводнения.

Окончателни мерки ще се вземат днес на съвещанието с председателите на народните съвети от застрашените от наводнение райони.

Нужно е да се направи всичко, за да се предпазим от щети.

Във Великата отечествена война Съветската армия с помощта на модерна бойна техника съкруши хитлеристките окупатори.

нашироко крачат мачтите на високите електропредавателни линии. Много селища се оказаха на нова места, а там, където са били преди, сега се развита широка слаководни мрежа. Не са малко тука и селищата с нови названия.

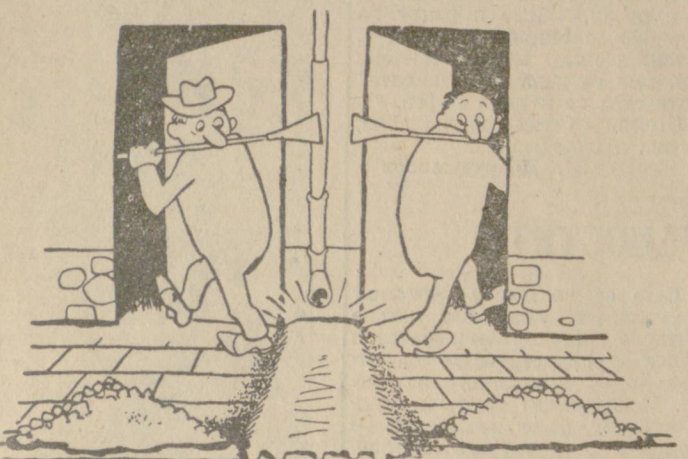
Героична волгоградска земя! За четвърт век тука на два пъти бушуваха бурите на войната, изринали нейното лице с окопи и избухващите взривове на бомбите и снарядите. Но съветските хора заличиха нейните рани. И тази земя с всяка година става все по-богата и щедра.

Това са впечатленията на двама военини кореспонденти, изпечатани на 26 януари в в. „Борба“ в „Известията“ посетили Волгоград сега след 20 години. Това пишат Д. АКУЛИНИН и В. КУПРИН.

СМЯХ ПОД ЧУЛАТА

Карикатури от БОР

СИНОРИ

ИМА ОЩЕ КАКВО ДА СЕ СТЪРЖЕ, ДОКАТО СТИГ-
НЕМ ДО 1980 ГОДИНА!...

ПРЕСТАРАВАНЕ

СВЪРХГРИЖИ ЗА ЖИВОТНОВЪДСТВОТО

ЩЕ Я ЗАКОЛЯ, НО ДЕЗИНФЕКЦИРАМ НОЖА ДА
НЕ И СТАНЕ НЕЩО...

ИЗКАРВАЙ, ГАНО, ГОВЕДА!

Изкарвай, Гано, говеда!
Да идем, Гано, да идем
да идем да ги заколим.
Че лято, Гано, стояхме
спокayne и се гледахме,
и малко фураж събрахме.
Колкото фураж имаме,
през тая зима лютича,
лютича много и върла,
вземаме, че го давахме,
давахме, още пръскахме
на тоя, лято духаше,
духаше, още ще духа.

Сега сме, Гано, без фураж
и няма какво да дадем
на тия писти животни,
които през лято пасяха,
пасяха и не мислеха,
че иде зима и за тях,
че да си събират фуража.
Шом като, Гано, пасяха
пасяха и не мислеха,
ще вземем да ги заколим,
че да им вземем душите,
душите, още парите.

Дечко

НИКОЛАЙ АСАНОВ И ЮРИЙ СТУРИТИС

ЯНТЪРНО МОРЕ

РОМАН, НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ

„Напред за петдесет години необявени войни, и аз съм
подписал договор за целия срок“.

Вместо пролог

БЛТИЙСКО МОРЕ.

В стари времена се е на-
ричало Варяжко... А още се е
казвало Янтарно.

Янтарът от Балтика служел за
украшения, за талисмани и ле-
карство на народите от цял
свят. Знали са го египтяните и
гръците, римляните и византий-
ците.

Янтарно море изхвърля своите
дарове и сега.

Но понякога откриват по не-
пестата нива на прибоа съвсем
непознати, а често и плашещи да-
рове: в нивата на прибоа из-
веднаж се показва черното ту-
ловище на рогата минна, двале-
сет или повече години простояла
прикачена с котва към дълното
на морето, и внезапно откснала
се носеща страшна беда. Валет
се по пасяка остатъци от весла,
— може би някъде в морето тър-
пят бедствие рибари! А ето блас-
нат на самия бряг стъклен ба-
лон — това са полпавки от ри-

Е. ХЕМИНГВЕЙ

„Петата колона“

барски мрежи: вижда се на ри-
барите днес много им се стру-
ва...

Иска ти се да извикаш, да

призовеш на помощ, да позвъ-

ниш по най-близкия телефон в

някое морско учреждение, което

може да предпази от бедата.

Но огледай се! Около този съ-

щия участък на брега, където се

люлее рогатата смърт, стоят пос-

тове; те внимателно насочват

минуващите по околния път; от

морето приближава трайлер, за

да обезвреди мината. Иде бър-

заш катер, за да открие търпа-

щия бедствие рибар. А онова,

което ти не трябваше да видиш —

тумената лодка, нарязана и за-

копана в пясъка, и следите, из-

лизаци от морето към пясъчни-

те дюни, — ти така и не ще ви-

диш. Пред тебе по брега е пре-

минал пограничният наряд, кой-

то е видял всичко това по-рано

от тебе и е направил всичко, за

да не те засетне даже и сянка

на опасността...

Част първа

1

в-н „БОРБА“
Стр. 4, бр. 15 от 2. II. 63 г.
21-301

РИГА се разкриваше пред
празника.
Късното есенно слънце и къс-

— И ВСЕ ПАК ВЪЗ-
МОЖНО Е ДА НАСТИГНА ПО-
РАДИ КОЕТО НЯМА ДА ОТИ-
ДА НА ТРУДОВ ДЕН...

Починът не е ловешки, а мой!...

БЕШЕ ЛЯТО 1961-ВО.

Методическият кабинет
по художествена самодейност
при Окръжния народен съвет
— В. Търново, настоятелно ис-
каше подходящ момък да за-
върши курса за ръководител
на танцовия състав. Читалищ-
ното ръководство седна и три
денонощия обмисля кой да из-
прати, ала само си изгуби вре-
мето. Накрая отсече: „В Кеса-

рево липсва такъв човек“.

Наблюдавах заседанието и
трях, но не се стърпах и ка-
зах: „Ето ме! Познавате ме от-
лично. Дали съм подходящ и
въпрос не може да става“ —
след което тактически си тръг-
нах за в къщи.

Но още не съм си влязъл в
родния дом и един от читалищ-
ното ръководство ме настигна и
с големи кандърми ме върна об-

ратно при заседаващите. След
няколко часова агитация си да-
дох съгласието. И защо да не
го дам! По ли хубаво че бъде
тука да жъна под огненото не-
бе или в Гусе — хем на сяна,
хем на държавна сметка и
вечер в „Дунавски кът“?

И тъй: както предполагах,
изкарах един месец „курс-по-
чивка“ край „хубавия син Ду-
нав“.

И отново в село. Читалищно-
то ръководство неведнаж ми
подхвърляше да започна репе-
тиции с танцовия колектив. И
аз неведнаж обещавах щедро.

С обещания стигнах до он-
зи момент на лято 1962-ро, ко-
гато отново ми предложиха да
замина на курс, но този път в
гр. Елена. Зъб не им обелих,
свих си партакежа и заминах.
А там — похубаво от Русе.
Величествен Балкан природа.

въздух... И него завърших.
Върнах се. Времето затече,
както след първия курс. При
едно размисляне се уверих, че
може и без танцова самодей-
ност. Излишно е младежите да
губят ценно време — първо и
второ, дъските на сцената са от
хубав чам, а такъв скъп мате-
риал, не бива да се похабява
за година-две, което фактиче-
ски ще означава, че сме забра-
вили да правим икономии. Тре-
то, никой няма да ни прости,
ако отклоним трудовете се от
прекия им път — построяване-
то на социализма и то да ги
гледаат наши-
те младежки под-
скачания.

Значи, от ка-
заното дотук е
ясно, че и без да се изучава
опита на първенците доказвам,
колко е голяма ползата без тан-
цов състав. И най-важното от
това, например, аз годишно пе-
челя, тоест икономисвам една
месечна заплата, разходите за
курортна почивка двойна доза,
калоритите, които следва да из-
разходвам през лятната кам-
пания и много други главобо-
лия. С тази си постъпка отго-
варям на всенародния призив
за икономия и още веднаж до-
казвам, че съм автор на така
наречения ловешки почин, тъй
като работя още от 1961 годи-
на по него. И отсега се готвя
за тазгодишния курс. Само да-
но го проведат на „Златните
пясъци“ или на „Слънчев
бряг“.

Вили ЯНТЪРСКА

ГЛАС ОТ ЧАКАЛНИЯТА

— Слушай бе, другарче, ти пътувал ли си някога
по Свищовската линия, за да знаеш какво значи тарапа-
на? Тарапана на турски се рече монетарина, монетен
двор, но ние си го знаем като натруване, гъмжило от
много народ, който виси някъде на опашка или пък си чу-
пиребати и се настъпва по мазолите. Ходи, ако щеш, в
Павликениската, Горнооряховската, Търновската, па ако
си нямам друга работа и в която да е друга автостан-
ция на ДАП и ти ще видиш не тарапана, а истинско ва-
вилонско съдържание от мъже жени, бабички и уче-
нички... Та, да си дойдем на думата. Пътувал ли си,
рекох, някога по Свищовската линия? Не не си! Има си
хас! Мене работата ми, бай приятелю, е такава. Закуп-
чик съм на нашия „потребкооп“ и, ако ти кажа пропъ-
тувал съм най-малко четиридесет светлинни години!...
Малко ли е? За мене не е малко! Остават ми още десет
години до пенсиониране, а нямам намерение скоропо-
стижно да се спомина. Моят дяло едно време казваше, че
най-големи ахмаци били ония, дето чакали трена и аф-
тонобила да ги извози. И си ходеше пеша. Скъса една ко-
да цървули. Аз съм минал много повече път, но полови-
ната ми време от трудовия стаж е преминал в чакане,
блъскане и караници по автостанциите на ДАП. Какво
му коштува, аджеба, на това предприятие, да разшири
своите чакали, да отвори по няколко дупки-гизета и да
постави учтиви и внимателни билетопродавачи (да ка-
жем жени) и работата ще тръгне по мед и масло! Да ре-
чем — на Павликениската станция: не могат ли да се из-
кътрят още две гизета, или да се потърси и друго поме-
щение — едното за „Север“ другото за „Юг“, та и хора-
та да си разберат от пътуването? Ами шофьорите и кон-
дукторите? Кой мисли за тия панталей-пътници,
мълчаливи герои които самоотвержено въртят обо-
рота, а спят в кожусите си? Защо не им се напра-
вят специални уютни стаи, почивни пунктове, с много
светлина и много топлина, която да им дава сили да ра-
ботят? Не е малко нещо да мръзнеш през тия люты сту-
дове, когато у дома е топло, а жените чакат. Когато та-
годишното вино е с три градуса по-силно от миналого-
дишното... Но, хайде, че се увлякох! Имам слабост на
тая тема и като я почна, току виж обявили ме за несим-
патичен...

Довиждане, бай приятелю. Довиждане и сбогом. Ще
бързам да не изтърва реиса!...

Тодор ЛАТИНОВ

от Обществена редакция на в. „Борба“ в с. Карансеи

Справочник на читателя

КИНО

Градските кина в окръга ще про-
жектират от 4 до 10 февруари следни-
те филми: „Девети септември“ — В.
Търново; „Калони“ — Искра — В.
Търново; „Откраднатият плащ“ — „На-
пред“ — Г. Оряховица; „Фатална
грешка“ — „Откраднатият плащ“ — „Ан-
то Константинов“ — Свищов; „Вене-
ция славата“, „Влакът отива на из-
ток“, „Академия“ — Свищов; „Мамин
син“, „Хубавата Изабела“, „М. те-
атар“ — Павликени; „Дом без про-
зори“, „Хора и зверове“ — Г. Оряхови-
ца; „Хр. Ботев“ — Лисковци; „Ома-
госамото летище“, „Възкресение“.

ТЕАТЪР

„Севастополски валс“ — събота и
неделя във В. Търново

КОНЦЕРТИ

Днес в Дома на Народната армия
във В. Търново голям естраден кон-
церт с участието на известния ви-
гарски певец Пеликан

ДПЗХ „ТРИФОН САРАЛИЕВ“ — В. ТЪРНОВО

ТЪРСИ

следните специалисти:
ГЛАВЕН ЕНЕРГЕТИК
НАЧАЛНИК ТЕХНИЧЕСКА РАБОТИЛНИЦА
ЕНЕРГЕТИК НА ЦЕХ
Заплати по щата. Справка в предприятието „Дълга
лъка“.
3 — 1

ДЕТСКИ САНАТОРИУМ — ТРАВНА

Има вакантна длъжност за гра-
динар

Заплата съгласно щатна таблица. Квартира
безплатна

ЗАВОД ЗА МАЛКИ РАДИОПРИЕМНИЦИ — В. ТЪРНОВО

ТЪРСИ

Началник на ОТК — с висше образование
Старши Контрольор ОТК — с висше обра-
зование
Физик — с висше образование
Сменни майстори — със средно техни-
ческо образование
Заплатите съгласно таблица 15 Справка „Личен състав“
3 — 3
телефон 31-29

(Следва)